2-24050714-12-2-08052024-1
Dosarul nr. 2-6346/2024

H O T Ă R Â R E
În numele legii

20 mai 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Muruianu Maria
Grefier Popa Veronica

Examinând în ședință publică, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Bioprotect" SRL către Ceban Dorin, cu privire la încasarea datoriei.

Constată:

La 07.05.2024 FPC „Bioprotect" SRL a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată către Ceban Dorin, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

Argumentele reclamantului

În motivarea acțiunii înaintate, reclamanta a comunicat că, între FPC „Bioprotect" SRL și Ceban Dorin a fost semnat contractul de împrumut 2204/12-01 din 12.04.2022 prin care reclamanta a acordat pârâtului un împrumut fără dobândă în sumă de 1 400 000 lei, iar pârâtul s-a obligat să îl restituie în 2 tranșe egale a câte 700 000 lei. Prima tranșă urma să fie restituită până la data de 20 noiembrie 2022 iar a doua tranșă până la data de 20 decembrie 2022.

La fel, informează reclamanta că, relațiile contractuale de muncă între împrumutător și împrumutat la cererea ultimului au încetat la data de 18.07.2022, cunoscând despre imposibilitatea rambursării sumelor datorate în termenii stabiliți, pentru a nu achita și penalitățile contractuale, împrumutatul a solicitat iar împrumutătorul a acceptat (cu scopul de a îl susține pe Pârât chiar dacă raporturile de muncă au încetat) reeșalonarea sumei datorate cu aplicarea la soldul datoriei o rată de reeșalonare în mărime de 9% anual. Astfel, la 01.11.2022 a fost semnat Acordul nr. 2211/01-02 privind reeșalonarea termenului de plată prin care părțile au stabilit de a stabili un nou grafic de plată a sumelor datorate în mărime de 1 563 375 MDL (suma împrumutului și o rată de reeșalonare 9% anual aplicat soldului), și anume: 200 000 lei-până la 23.12.2022;150 000 lei-până la 30.03.2023; 200 000 lei - până la 20.11.2023; 300 000 MDL - până la 20.12.2023 și 713 375 lei - până la 15.03.2024.

Susține reclamanta că, pârâtul a încălcat obligațiile asumate prin acordul de reeșalonare, fiind achitată doar o parte din sumele datorate, din datoria totală de 1 563 375 lei, pârâtul a achitat doar suma de 1 400 000 lei și cu întârzierea a ultimei tranșe. Reieșind din faptul că pârâtul n-a respectat obligațiile de plată stabilite în acordul de reeșalonare, reclamanta la 26.03.2024 a înaintat pârâtului o reclamație prin care a acordat posibilitatea, de a achita 50% din rata de reeșalonare prevăzută în acordul de reeșalonare, respectiv a solicitat achitarea sumei de 81 687,50 lei, anunțând că, în caz contrar, se v-a solicita încasarea tuturor sumelor datorate.

Menționează reclamanta că, la 24.04.2024 pârâtul datorează reclamantei suma în mărime totală de 163 375 lei constituită din rata de reeșalonare (în mărime de 9% anual acceptată de pârât prin acordul de reeșalonare, reiterând că nu a calculat și nu solicitată penalitățile contractuale acceptate de către părți prin documentele semnate, reieșind din faptul că în continuare speră la buna-credința pârâtului de a iniția un dialog întru achitarea benevolă a sumelor datorate.

Suplimentar reclamanta a afirmat că, după depunerea cererii de demisie a pârâtului și când se apropia termenul de achitare a sumei împrumutate, pârâtul a convins deja reclamantul să îi acorde un nou termen de achitare a împrumutului cu o rata de 9% anuale, iar daca o va achita în termen, în fapt aceasta va fi redusă până la 4,5% anuale.

În temeiul celor redate supra, reieșind din prevederile articolelor 774 alin. (1) 775 alin. (1), 776, 858 alin. (2) din Cod civil, solicită reclamanta încasarea din contul lui Ceban Dorin în beneficiul FPC „Bioprotect” SRL datoria în sumă totală de 163 375 lei și compensarea cheltuielilor judiciare formate din taxă de stat în mărime de 5 451,22 lei si taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Argumentele pârâtului

Pârâtul legal citat în ședința de judecată nu s-a prezentat, referința nu a depus, însă opinia acestuia a fost expusă în cererea de recurs /f.d.22-23/, prin care acesta a menționat faptul că, potrivit acordului de eșalonare absolut toate plățile au fost făcute în termen, fără careva întârzieri, vizavi de ultima plată care urma să fie făcută pe 15.03.2024, pârâtul a comunicat că, în această zi se simțea foarte rău și în aceeași zi a apelat la serviciile medicale. Astfel pe 15.03.2024, acesta a transferat de pe aplicația telefonului 150 000,00 lei, pentru că această sumă era în cont, iar diferența de 400 000,00 lei din efectivul datoriei a fost transferată în ziua imediat următoare, 16 și 17 martie fiind weekend, suma a fost transferată pe 18.03.2024, când a apărut posibilitatea efectuării transferul.

Totodată pârâtul a atras atenție că, în reclamație expediată în adresa acestuia este indicat că, o rată de eșalonare și penalitate în același timp. Efectiv datoria de 1 400 000,00 lei a fost restituit conform Acordului de eșalonare și nu au fost careva întârzieri.

Totodată pârâtul a invocat că, plățile au fost efectuate strict conform acordului, din care considerent problema cu încasarea sau ne încasarea „penalității sau ratei de eșalonare” urma să fie dezbătut în cadrul ședinței de judecată, pe motiv că această clauză de „rată de eșalonare sau penalitate” cum o numește reclamantul este una abuzivă pe motiv că plățile au fost returnate strict termenelor indicate.

În ședința de judecată

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia reieșind din temeiurile de fapt și de drept expuse în conținutul acesteia.

Pârâtul Ceban Dorin și reprezentantul acestuia, legal citați, nu s-au prezentat în ședința de judecată.

Astfel, în prezența datelor privind citarea legală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces absenți.

Concluzia instanței de a examina cauza în lipsa participanților legal citați, rezultă din faptul că, cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 07.05.2024 și instanței de judecată îi revine obligația reieșind din art. 4, 192 CPC de a asigura respectarea termenului rezonabil la examinarea cauzei, inclusiv drepturile și interesele ale persoanelor fizice, dreptul la un proces echitabil.

Dreptul la un proces echitabil, care include și accesul liber la justiţie, este unul din drepturile cu cea mai largă aplicare și cea mai mare jurisprudenţă dezvoltată de CtEDO.

În accepţiunea Convenţiei, dreptul la un proces echitabil are mai multe componente şi anume: accesul liber la justiţie; examinarea cauzei în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparţial, stabilit prin lege; publicitatea pronunţării hotărârilor judecătoreşti.

La caz, pârâtul Ceban Dorin, reprezentant de avocatul ales Ion Sîrbu, a dispus efectiv de posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii lui de sine stătător şi independent de instanţă, devreme ce cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 07.05.2024, iar acesta a cunoscut despre litigiul cel puțin din 27.06.2024 (data depunerii recursului /f.d.27/), și a fost reprezentat de către avocatul ales cel puțin din 03.03.2025 (data semnării contractului de asistență juridică și mandatului avocațial) /f.d.46/

Respectiv, în temeiul art. 102 alin. (4^1), 205 alin. (4), 206 alin. (3) CPC, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtului și reprezentantului acestuia.

Aprecierea instanței

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la

prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată conchide de a admite cererea de chemare în judecată, pentru considerentele ce urmează.

Cadrul legal relevant:

În corespundere cu prevederile art. 9 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

În conformitate cu art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, **disponibilitatea în drepturi** se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art. 118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În concordanță cu prevederile art. 121 și art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului. Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În temeiul art. 240 alin. (3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea **în limitele pretențiilor înaintate de reclamant**. În virtutea principiului disponibilității precum și grație rolului pasiv al judecătorului, care guvernează dreptul procesual civil, judecătorul urmează să se expună **strict în**

limitele obiectului acțiunii formulate de reclamant, fără a devia de la cerințele acestuia și fără a interveni în discreția decizională a reclamantului.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.

Potrivit alineatului (2) același articol, neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Din textul art. 11 Cod civil se desprinde că, (1) buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Conform art. 308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

În corespundere cu prevederile art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, iar potrivit art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 797 alin. (1) Cod civil o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic, prin lege.

În această ordine de idei, potrivit prevederilor art. 796 Cod civil dacă doi sau mai mulți debitori datorează o prestație în așa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legați solidar.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună- credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît

prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

În corespundere cu prevederile art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Conform art. 949 alin. (1)-(3) din Codul civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii. Prin urmare, clauza penală este acea prevedere prin care o persoană, dă asigurări pentru executarea unei obligaţii în termen. (2) Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). (3) În cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalităţii numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Așadar, reieșind din materialele cauzei, în coroborare cu normele legale citate supra, se constată că, la 12.04.2022 între FPC „Bioprotect” SRL și Ceban Dorin a fost semnat contractul de împrumut 2204/12-01 din 12.04.2022, prin care părțile au stabilit că, împrumutătorul transmite cu împrumut împrumutatului mijloace bănești în sumă de 1 400 000 lei, fără iară dobândă, iar împrumutatul se obligă să restituie împrumutătorului aceeași sumă de bani. /f.d.7/

Potrivit pct. 3.1. din contractul litigios, împrumutatul, se obligă să restituie suma împrumutată **1 400 000,00 lei**, respectându-se următorul grafic: 700 000,00 lei din suma împrumutată - nu mai târziu de 20 noiembrie 2022, 700 000,00 lei din suma împrumutată - nu mai târziu de 20 decembrie 2022.

Totodată, potrivit pct. 3.4. din contractul litigios, în cazul încetării contractului individual de muncă (semnat între împrumutător în calitate de angajator și împrumutat în calitate de salariat) în condițiile prevăzute de legislația muncii a RM, împrumutatul se obligă să restituie imediat împrumutătorului cuantumul sumei restante din împrumut în ultima zi lucrătoare.

Iar potrivit pct. 4.1. din contractul nr. 2204/12-01 din 12.04.2022, în cazul reținerii rambursării sumei în întregime sau în parte, împrumutatul va achita împrumutătorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma neachitată în termen, pentru fiecare zi de întârziere. /f.d.7/

Ulterior, la 01.11.2022 între FPC „Bioprotect” SRL și Ceban Dorin a fost semnat acordul nr. 2211/01-02 privind eșalonarea termenului de plată.

Potrivit pct. 1.1 din acordul menționat, creditorul afirmă, iar debitorul recunoaște că la momentul semnării prezentului acord, debitorul are față de creditor o creanță datorată/scadentă în valoare de **1 563 375,00 lei**, dintre care 163 375.00 lei, **cu titlu de rată de reeșalonare negociată și acceptată de către părți** (calculul este indicat în anexa nr. 1, care face parte integrantă a prezentului acord), în mărime de 9%/anual (0,025%/zi), aplicată soldului creanței reeșalonate formate ca rezultat al neexecutării contractului de împrumut nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 (conform pct. 3.4. al contractului), confirmată prin act de verificare din 01.11.2022. /f.d.8/

Potrivit pct. 1.2. din acordul nr. 2211/01-02, 1.2. părțile au stabilit de a reeșalona creanța în următoarele condiții, după cum urmează: 200 000,00 lei - pana la data de 23.12.2022; 150 000,00 lei - pana la data de 30.03.2023; 200 000,00 lei - pana la data de 20.11.2023; 300 000,00 lei - pana la data de 20.12.2023 și 713 375,00 lei - pana la data de 15.03.2024. /f.d.8/

Conform pct. 1.3. din acordul litigios, sub condiția respectării fără abateri a termenilor de plată, stabiliți în pct. 1.2. al prezentului acord, creditorul va factura debitorului un rabat comercial (reducere), în mărime de **50% din rata de reeșalonare calculată**.

Corespunzător, potrivit pct. 1.4. din aceluiași acord, debitorul cunoaște și acceptă faptul că, creditorul își rezervă dreptul de a calcula penalități și pentru perioada anterioară încheierii prezentului acord, în baza contractului de împrumut nr. 2204/12-01 din 12.04.2022.

Iar potrivit pct. 1.5.al acordului, în cazul neachitării unei din tranșe în termenii indicați în pct. 1.2. al prezentului acord, creditorul este în drept să ceară achitarea tranșei (tranșelor) următoare înainte de scadență, calculându-se toate penalitățile prevăzute în pct. 4.1. al contractului de împrumut nr. 2204/12-01 din 12.04.2022.

Potrivit anexei nr. 1 la acordul privind reeșalonarea termenului de plata nr. 2211/01-02 din 01.11.2022, debitorul a acceptat calculul ratei de reeșalonare, aplicată soldului creanțelor reeșalonate în mărime de 9%/anual (0,025%/zi), în cuantum total de 163375 lei (55300+28800+61425+6162,50+11687,50). /f.d.8 verso/

Potrivit actului de verificare nr. 1/2022 din 01.11.2022, soldul final total 2022 constituie 156335,00 lei.

Prin reclamația nr. 2403-37j din 25.03.2024 pârâtul a fost informat despre faptul că acesta datorează FPC „Bioprotect" SRL o creanță scadentă în sumă totală de 163 375,00 lei, care derivă din încălcarea termenilor de plată stabilite prin acordul de reeșalonarea termenului de plată. Totodată, pârâtul a fost informat despre necesitatea achitării urgente, dar nu mai târziu de 05 Aprilie 2024 soldiul creanței în sumă de 81 687,50 lei, cu aplicarea clauzei prevăzute în pct. 3.1. al acordului nr. 2211/01-02 privind reeșalonarea termenului de plată din 01

Noiembrie 2022. Reclamația respectivă a fost recepționată de către pârâtul la 26.03.2024, fapt confirmat prin aplicarea mențiunii de către ultimul în acest sens. /f.d.10/

Iar la 07.05.2024 FPC „Bioprotect" SRL a depus prezenta cerere de chemare în judecată către Ceban Dorin, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare.

Conform art. 992 alin.(1) Cod civil, contractul ***este acordul de voință*** realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 993 alin. (1) Cod civil, oricine își poate alege în mod liber contractul, dacă legea nu prevede altfel.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, părțile contractante își pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

În accepțiunea art. 1027 alin. (1) Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

Conform art. 1047 alin. (1) Cod civil, contractul se consideră încheiat în momentul primirii acceptului de către ofertant. Contractul este legea părților, este acordul părților referitor la toate clauzele lui esențiale și părțile au stabilit expres clauzele esențiale, au stipulat expres mijloacele juridice de apărare.

Potrivit art. 1242 alin. (1) din Cod civil, Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Contractul de împrumut reprezintă o înţelegere părților, conform căreia împrumutărorul se obligă să dea în prorpietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiaşi sumă de bani sau bunuri de acelaş gen, calitate sau cantitate.

Contractul de împrumut este un contract ***consensual***, fiind valabil încheiat la momentul realizării acordului de voinţă asupra tuturor condiţiilor esenţiale.

Împrumutul este un contract ***sinalagmatic***, dînd naştere la ***obligaţii reciproce*** pentru ambele părţi.

Împrumutul este un contract cu titlu gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Reieșind din principiul libertății contractuale, reține că părțile sunt libere să încheie contracte, să determine conținutul acestora, doar în limitele impuse de lege, respectarea ordinii publice și bunele moravuri.

Voința părților de a contracta este esențială în formarea, executarea și finalizarea contractului. În strânsă legătură cu ordinea publică, principiul libertății contractuale, se pune problema protecției bunei-credințe /art. 1 Cod civil/.

Instanța reține că, răspunderea civilă contractuală presupune un raport juridic obligațional, în temeiul căruia debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru neexecutarea, sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor prevăzute de contract.

La caz, odată cu semnarea contractului nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 între părți a fost instituit raportul juridic obligațional, nefiind negat de către pârâtul. /f.d.123 alin. (6) CPC/

La fel, se reține că, obligația trebuie să fie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. În cazul obligațiilor pecuniare contractuale, părțile stabilesc expres un termen de executare.

Astfel, pârâtul odată cu semnarea contractului de împrumut și-a manifestat voința îndreptată spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Totuși, în termenul și în condițiile stabilite în contractul litigios (700 000,00 lei din suma împrumutată - nu mai târziu de 20 noiembrie 2022, 700 000,00 lei din suma împrumutată - nu mai târziu de 20 decembrie 2022), pârâtul n-a executat obligațiile de plată asumate, fapt confirmat de către ultimul prin semnarea ulterioară acordului nr. 2211/01-02 privind eșalonarea termenului de plată, inclusiv plata de 163 375.00 lei, cu titlu de rată de reeșalonare negociată și acceptată de către părți.

Neachitarea în termen a ratelor rezultate din contractul de împrumut a fost soluționată amiabil de către părțile, prin semnarea acordului nr. 2211/01-02 privind reeșalonarea termenului de plată, însă cu condiția achitării ratei pentru reeșalonarea acestuia. /f.d.8 verso/

Or, prin semnarea acordului nr. 2211/01-02 privind eșalonarea termenului de plată la 01.11.2022 părțile și-au manifestat voința îndreptată spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile rezultate din conținutul acestuia, și anume, reclamanta a acordat un termen suplimentar pentru stingerea datoriei, în schimbul achitării ratei de reeșalonare negociată și acceptată de către părți (calculul este indicat în anexa nr. 1, care face parte integrantă a prezentului acord), în mărime de 9%/anual (0,025%/zi), aplicată soldului creanței reeșalonate formate ca rezultat al neexecutării contractului de împrumut nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 (conform pct. 3.4. al contractului), confirmată prin act de verificare din 01.11.2022.

Odată cu semnarea acordului nr. 2211/01-02 privind eșalonarea termenului de plată la 01.11.2022, pârâtul și-a exprimat un acord în vederea achitării sumei de 163 375.00 lei, cu titlu de rată de reeșalonare negociată și acceptată de către părți

(calculul este indicat în anexa nr. 1, care face parte integrantă a prezentului acord), în mărime de 9%/anual (0,025%/zi), aplicată soldului creanței reeșalonate formate ca rezultat al neexecutării contractului de împrumut nr. 2204/12-01 din 12.04.2022.

Mai mult, în textul acordului reclamanta a menționat că, în cazul în care nu vor apărea abateri a termenelor de plată, reclamantul va fi acordată o reducere de 50% din rata de reeșalonare.

Pârâtul a comunicat că datoria de 1 400 000,00 lei a fost restituită conform acordului de eșalonare și nu au fost careva întârzieri, însă acesta omite, că potrivit acordului semnat între părțile litigante, suma datoriei a crescut de până la 1 563 375,00 lei, reieșind din neexecutarea în termen a obligațiunilor de plată asumate de către pârâtul prin semnarea contractului de împrumut, careva obiecții în acest sens la materialele cauzei nu se regăsesc.

Nu poate fi reținut nici argumentul că, clauza respectivă este una abuzivă, or **contractul este legea părților**, **este acordul** părților referitor **la toate clauzele lui esențiale** și părțile au stabilit expres clauzele esențiale, au stipulat expres mijloacele juridice de apărare.

Analizând prin prisma art. 122, 130 CPC întreg materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată conchide că, la semnarea/încheierea contractului nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 și acordului nr. 2211/01-02 din 01.11.2022, pârâtului i-au fost comunicate, aduse la cunoștință informațiile privind condițiile contractuale, ultimul a dispus de suficient timp pentru a lua cunoștință cu condițiile respective și a avut posibilitatea reală de a nu accepta, însă personal, **și-a exprimat consimțământul**, prin aplicarea semnăturii.

Astfel, pârâtul, cu siguranță a înțeles corect natura juridică a actelor care a semnat, acesta fiind în cunoștință de consecințele neîndeplinirii obligațiunilor asumate.

Prin urmare, rezultă că acesta din urmă a conștientizat semnificația prevederilor din contractului nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 și acordului nr. 2211/01-02 din 01.11.2022, precum și a fost de acord cu acestea, iar în circumstanțele enunțate, nu poate fi reținută ca întemeiată alegația acestuia, precum că clauza privind încasarea ratei de reeșalonare este una abuzivă.

În asemenea condiții, nu constituie bună-credință în sensul art. 11 Cod civil comportamentul pârâtului, devreme ce acesta acționează în contradicție cu obligațiile asumate la momentul încheierii contractului nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 și acordului nr. 2211/01-02 din 01.11.2022, iar reclamanta s-a bazat pe acel comportament.

Mai mult, instanța reține că, în reclamație expediată în adresa acestuia i s-a acordat un termen de până la 05.04.2024 pentru achitarea sumei de 81687,50 lei (50% din 163 375.00 lei), iar reieșind din neexecutarea în timpul acordat a

obligației de plată, reclamanta s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Reieșind din cele relatate, apreciind întreg materialul probator în cauză, în sensul art. 130 CPC, judecătorul conchide că, reclamantul a confirmat pretențiile sale către pârât, considerent din care, instanța conchide de a încasa de la Ceban Dorin în beneficiul FPC „Bioprotect" SRL în temeiul Contractului nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 și Acordului nr. 2211/01-02 din 01.11.2022 suma de 163375 (una sută șaizeci trei mii trei sute șaptezeci cinci) lei.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantaui a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La depunerea acțiunii reclamanta a achitat taxa de stat în cuantum de 5451 lei și taxa de timbru în cuantum de 200 lei. /f.d.4,3/.

La caz, reclamanta a avut câștig de cauza, corespunzător prin prisma prevederilor articolelor 94 CPC, instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze acesteia cheltuielile de judecată supurate, motiv din care instanța conchide de a încasa de la Ceban Dorin în beneficiul FPC „Bioprotect" SRL taxa de stat în suma de 5451 (cinci mii patru sute cincizeci unu) lei 22 bani și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

În conformitate cu art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

Hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de FPC „Bioprotect" SRL către Ceban Dorin, cu privire la încasarea datoriei.

Se încasează de la Ceban Dorin IDNP ***** în beneficiul FPC „Bioprotect" SRL IDNO ***** în temeiul Contractului nr. 2204/12-01 din 12.04.2022 și Acordului nr. 2211/01-02 din 01.11.2022 suma de **163375 (una sută șaizeci trei mii trei sute șaptezeci cinci) lei**, taxa de stat în suma de **5451 (cinci mii patru sute cincizeci unu) lei 22 bani** și taxa de timbru în mărime de **200 (două sute) lei**.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,

Judecător **Muruianu Maria**